

Vlaams
Parlement

ingediend op **340** (2019-2020) – Nr. 2
16 juli 2020 (2019-2020)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Energie
uitgebracht door Piet De Bruyn en Gwenny De Vroe

over het voorstel van resolutie

van Mieke Schauvliege, Chris Steenwegen, Björn Rzoska
en Johan Danen

tot onmiddellijke invoering
van de tijdelijke bouwstop
op onaangesneden woonreservegebieden,
in afwachting van een wettelijk kader
om de bouwshift door te voeren

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie:

Voorzitter: Carina Van Cauter.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Inez De Coninck, Andries Gryffroy, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele;
Bart Claes, Leo Pieters, Sam Van Rooy;
Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel;
Gwenny De Vroe, Carina Van Cauter;
Johan Danen, Mieke Schauvliege;
Bruno Tobback.

Plaatsvervangers:

Annick De Ridder, Marius Meremans, Joris Nachtergaele, Axel Ronse, Nadia Sminate;
Carmen Ryheul, Stefaan Sintobin, Wim Verheyden;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens;
Willem-Frederik Schiltz, Bart Tommelein;
Chris Steenwegen, Tine Van den Brande;
Hannes Anaf.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

340 (2019-2020) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting door de indieners	4
2. Bespreking	5
2.1. Tussenkomsten.....	5
2.2. Repliek van de indieners	9
3. Stemming	10
Gebruikte afkortingen	11
Bijlage: zie de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie besprak op 7 juli 2020 het voorstel van resolutie van Mieke Schauvliege, Chris Steenwegen, Björn Rzoska en Johan Danen tot onmiddellijke invoering van de tijdelijke bouwstop op onaangesneden woonreservegebieden, in afwachting van een wettelijk kader om de bouwshift door te voeren (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 340/1). Een eerder voorstel tot spoedbehandeling in de plenaire vergadering van 3 juni 2020 werd verworpen.

De door de indieners gebruikte presentatie is terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

(Tijdens de vergadering van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie waren alleen de commissievoorzitter en de commissiesecretaris fysiek in de commissiezaal aanwezig. De vaste leden, de plaatsvervangende leden en de toegevoegde leden van de commissie kregen de mogelijkheid om online aan de vergadering deel te nemen via het platform Zoom. Andere volksvertegenwoordigers konden alleen na motivering online aan de vergadering deelnemen.)

1. Toelichting door de indieners

Mieke Schauvliege vraagt bij het voorstel van resolutie een onmiddellijke tijdelijke bouwstop op onaangesneden woonreservegebieden, in afwachting van een wettelijk kader voor de bouwshift. De afgelopen vier jaar is het in Vlaanderen extreem droog. Dit jaar zelfs van in het voorjaar. Ze illustreert dat met een kaartje van het KMI van 3 april tot 1 juli, dat aantoonde dat een groot deel van Vlaanderen uiterst droog tot droog is. In heel weinig gebieden is de toestand normaal. Droogte is dus het nieuwe normaal. Het Vlaamse beleid moet daarmee rekening houden.

In Vlaanderen is de waterbeschikbaarheid beperkt. Dat blijkt ook uit de Waterbeleidsnota: 1100 tot 1700 kubieke meter water per persoon, waarmee het op de derde laagste plaats in de OESO-waterbeschikbaarheidslijst staat. Alleen Kroatië en Italië, warme droge landen, doen het minder goed. Redenen zijn de hoge bevolkingsdichtheid, de relatief beperkte hoeveelheid oppervlakte- en grondwater en de ruimtelijke inrichting. De laatste factor, de ruimtelijke wanorde, is het gevolg van het beleid. De mogelijke bijstellingen staan opgesomd in de Waterbeleidsnota: een verbetering van de ruimtelijke ordening, het behoud van de open ruimte, onttharding, verbetering van de infiltratiecapaciteit van de bodem, natuurherstel, wetlandherstel, hermeandering van waterlopen.

Ook het ruimtebeslag stijgt. Het meest recente officiële cijfer dateert van 2017, toen was het volgens het Departement Omgeving 7,33 hectare per dag. Het departement rapporteert met één tot twee jaar vertraging. Daarom heeft de spreker de evolutie van het ruimtebeslag gehaald uit een onderzoek van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek in opdracht van Natuurpunt. Dat probeert het ruimtebeslag te berekenen op gegevens over de kadastrale percelen afkomstig van Statbel. De definitie van ruimtebeslag is dezelfde als die van de Vlaamse overheid en van Europa: alle ruimte die wordt ingenomen om te leven. Die cijfers onderschatten echter de realiteit, omdat het openbaar domein doorgaans niet in kadastrale percelen ingedeeld is. Volgens dat onderzoek is het ruimtebeslag in 2017 iets meer dan 5 hectare per dag. In 2018 en 2019 neemt dat verder toe, alle goede beleidsvisies ten spijt. Het zijn immers niet die visies die bepalend zijn, wel de gewestplannen.

Dat is ook de conclusie van het rapport *Transformaties van panden* van november 2019 van het Departement Omgeving. Dat rapport onderzocht de evolutie van het ruimtelijk rendement aan de hand van alle vergunningen in de jaren 1995 en 2015. Daaruit blijkt dat het vergunningenbeleid en de gewestplannen bepalen hoe de

ruimte ingevuld wordt. De gewestplannen dateren van de jaren 60 en 70 en zijn niet gebaseerd op wetenschappelijke feiten of reële behoeften. Kortom, Vlaanderen draagt de gevolgen van een beleid dat meer dan vijftig jaar geleden werd uitgesteld.

In de hoorzittingen over droogte wees zowat elke spreker op de noodzaak om meer infiltratie mogelijk te maken. Uit een onderzoek van de Vrije Universiteit Brussel en KU Leuven over de provincie Limburg blijkt dat de grondwatertafel bij het verhogen van infiltratiemogelijkheden met 20 procent 55 centimeter stijgt, terwijl die bij 20 procent minder oppompen, slechts stijgt met 5 centimeter. Het oppompen moet wel degelijk verminderen, maar stoppen met verharden is efficiënter. Het verhogen van infiltratie is dan ook de kernconclusie van de droogtecommissie. Een ander onderzoek van Natuurpunt heeft berekend dat het openhouden van de onbebouwde bouwgronden voor infiltratie, staat voor 17 procent van het Vlaams waterverbruik.

Het parlement heeft al meermaals gepleit voor een bouwstop. Het wordt daarin bijgetreden door de lokale besturen, die te weinig mogelijkheden hebben om te verhinderen dat er open ruimte wordt ingenomen. Het ontwerp van Instrumentendecreet voldoet totaal niet. Het werkt de bouwshift integendeel tegen, vooral omdat het onbetaalbaar is, maar ook omdat het meer kansen geeft aan bestaande bebouwing waardoor er extra infrastructuur in de open ruimte mogelijk is. Momenteel is er nog geen verbeterde versie. Het gevolg is dat sommige lokale besturen zelf een bouwstop aankondigen: Sint-Pieters-Leeuw, Malle en Oostrozebeke. Overijse en Dilbeek kondigden er een aan. Dat overlaten aan lokale besturen, leidt niet tot een goed Vlaams ruimtelijk beleid. Het kan bijvoorbeeld de druk tot bebouwing in omliggende gemeenten verhogen.

Een bouwstop in de open ruimte is nodig vanuit het voorzorgsprincipe. Eens een gebouw er staat, zal het niet worden afgebroken. Ontharding, waar het Vlaamse beleid nu nog pogingen toe doet, zijn ontzettend duur. Het is dus zaak geen enkele vergunning meer af te leveren voor open ruimte, die broodnodig is voor de aanvulling van de grondwatertafel en voor de natuur- en landschapsontwikkeling.

De indieners vragen in hun voorstel van resolutie aan de Vlaamse Regering bindende en afdwingbare beleidskaders om de bouwshift te realiseren, uiterlijk tegen half 2021. Tot die er zijn moet er een moratorium op bouw- en omgevingsvergunningen in onaangesneden woonreservegebieden worden ingesteld. Waar er al vergunningen verleend zijn of verkavelingen werden goedgekeurd, is dat uiteraard niet mogelijk. Voorts vragen ze te stoppen met het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden zonder ruimtelijk onderzoek via de zogenaamde principiële akkoorden (PRIAK).

2. Bespreking

2.1. Tussenkomsten

2.1.1. Tussenkomst van Wilfried Vandaele

Wilfried Vandaele zegt dat het probleem de N-VA zeer ter harte gaat. De krachtlijnen van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen met de klemtoon op het maximale behoud van de open ruimte zijn verankerd in het huidige regeerakkoord. De bouwshift en de verhardingsstop zijn belangrijk. De woonuitbreidings- en woonreservegebieden zijn inderdaad pijnpunten. In de vorige regeerperiode is daar aardig wat energie en tijd in gestopt. De woonreservegebieden zijn eigenlijk niet nodig om aan de woonbehoeften van de komende decennia te voldoen. Met de grote lijnen van het voorstel is de N-VA het dus eens. Alleen gaat een moratorium te ver. Een

minderheid van de woonuitbreidingsgebieden is immers geschikt om toch aan te snijden, wegens bijvoorbeeld beter gelegen dan sommige woonzones.

De N-VA is wel voor een bewarend beleid voor de woonuitbreidingsgebieden. Dat gebeurt het best via de ruimtelijke uitvoeringsplannen waardoor de gemeenten een regierol krijgen. Voor de N-VA mogen ook de achterpoorten om de woonuitbreidingsgebieden toch aan te snijden, dicht, onder meer groepswooningsbouw en de fameuze PRIAK's. De woonuitbreidingsgebieden zullen opnieuw voorwerp van debat zijn wanneer het parlement voortwerkt aan het ontwerp van Instrumentendecreet.

Kortom, de N-VA is het eens met de krijtlijnen van het voorstel maar zal het niet goedkeuren omdat het te ver gaat. De regering werkt aan oplossingen, conform het regeerakkoord. De N-VA zal minister Zuhair Demir vragen om over de woonuitbreidingsgebieden afspraken te maken in de regering en stappen vooruit te zetten.

2.1.2. *Tussenkoms van Koen Van den Heuvel*

Koen Van den Heuvel sluit zich aan bij de vorige spreker. Het voorstel van resolutie legt een pijnpunt in het ruimtelijkeordeningsbeleid bloot. Ook CD&V wil de open ruimte beschermen en de verharding tegengaan om de grondwaterstand te herstellen, en de kwaliteit van de ruimtelijke ordening en een aangenaam publiek domein te bevorderen. Het regeerakkoord bevat enkele principes over onder meer woonreservegebieden die via het Instrumentendecreet op korte termijn moeten worden uitgevoerd. Ook hij vraagt dat er niet te lang meer gewacht wordt met het uitwerken van beleidskaders voor de lokale besturen. Voor CD&V mag het aansnijden van woonreservegebieden zeker herbekeken worden. Een moratorium gaat haar echter een brug te ver. Sommige woonreservegebieden zijn immers inderdaad beter gelegen dan sommige woongebieden.

Kortom, CD&V is vragende partij voor een snelle goedkeuring van het ontwerp van Instrumentendecreet en de beleidskaders. Toch vraagt de spreker de tijd te nemen zodat de regels voor vele decennia goed zijn. De PRIAK's mogen verdwijnen. CD&V zal het voorstel echter niet goedkeuren omdat het moratorium te ver gaat.

2.1.3. *Tussenkoms van Bruno Tobback*

Na wat hij net gehoord heeft, zou een jongere, naïevere versie van *Bruno Tobback* het gevoel hebben dat er reden is tot optimisme en dat de meerderheid een zeer constructieve houding aanneemt. Een klein beetje geduld en alles komt goed, want iedereen is het ermee eens. Niet alleen in de voorbije twintig jaar, maar ook in de voorbije maanden zijn er echter geen objectieve redenen om die naïviteit te behouden. Het is immers al veel langer duidelijk dat het Vlaamse ruimtelijke beleid niet afgestemd is op de fysieke realiteit. Met de droogteproblemen wordt dat acuuter. De gewestplannen weerspiegelen inzichten en belangen van een halve eeuw geleden. Ze staan los van de huidige realiteit van wonen en verplaatsen en de huidige problemen onder meer van luchtkwaliteit en droogte. De uitgangspunten van het voorstel van resolutie zijn meer dan terecht en, zo bewijzen de voorbije twee droge maanden, ook zeer dringend.

Hij is blij dat erkend wordt dat woonreservegebieden meestal niet nodig zijn, dat de achterpoorten dicht mogen of moeten. Hij wijst er de meerderheid op dat het al maanden wachten is op de zo geroemde oplossing van het Instrumentendecreet. De ontwerpversie van twee maanden geleden werd door iedereen die er nog maar een klein beetje inzicht in heeft, de grond in geboord. Hoewel het er voor de zomer zou zijn, heeft het parlement er sindsdien niets meer over gehoord. Hij merkt een grote eensgezindheid bij de meerderheid over de PRIAK's en de inperking van de woonreservegebieden. Waarom is het dan zo moeilijk om dit soort voorstellen van

resolutie te vermijden en gewoon het ontwerp van decreet op tafel te leggen? Vandaag wordt 6 tot 7 hectare per dag verhard. Alleen al op de twee maanden dat er gewacht wordt op een nieuwe versie van het ontwerp van Instrumentendecreet, is er een dikke 400 hectare bebouwd of aangesneden. Hoe ernstig neemt de meerderheid zijn eigen uitlatingen nog? Het is praat voor de vaak terwijl het probleem dag na dag erger wordt. Bij watertekorten zullen opnieuw afschakelingen, allerlei verboden en beperkingen nodig zijn, terwijl de structurele aanpak nog geen stap verder staat. Dat tast het vertrouwen van de Vlaamse bevolking dat de overheid het in de hand heeft en er iets aan doet, aan.

Als er toch een goede regeling komt, hoopt het parlementslid dat die voor de gemeenten meer dan handvatten bevat. Om daar iets mee te doen, hebben ze immers geld en middelen nodig. Een schop geven aan iemand zonder armen, is nog cynischer dan zogenaamde goodwill uiten. Het staat partijen vrij om te vinden dat het voorstel van resolutie te ver gaat, maar dat ze dan andere oplossingen geven, die sp·a evenzeer constructief en welwillend zal bekijken, zoals ze dat ook met het ontwerp van Instrumentendecreet deed en zal doen. In afwachting is de enige ernstige aanpak dit voorstel van resolutie goedkeuren. De meerderheid heeft bovendien zelf in de hand hoelang tijdelijk zal duren. Haar zorg dat bepaalde woonreservegebieden beter gelegen zijn, is immers terecht. Een goede balans kan in een Instrumentendecreet geregeld worden. Als de meerderheid eindelijk actie onderneemt, hoeft de tijdelijke bouwstop in het slechtste geval veertien dagen te duren. Ze heeft aan provincie- en gemeentebesturen, burgers, initiatiefnemers enzovoort, de lijnen van de Vlaamse overheid duidelijk gemaakt.

Sp·a zal dit voorstel van resolutie dus met veel overtuiging goedkeuren. Wie tegenstemt, heeft maar beter een overtuigendere uitleg dan vandaag of een betere oplossing waardoor niet nog eens 400 hectare, of tegen september zelfs 600 of 700 hectare van de broodnodige open ruimte verloren gaat. Alle ruimte die niet gestuurd, niet georganiseerd en niet op een verstandige manier aangesneden wordt, is verloren, ook om eventueel te ruilen voor slechter gelegen locaties en zo evenwichten te zoeken. Zo lang het ongecontroleerd verder gaat zoals vandaag, verergert de meerderheid het probleem en maakt ze de oplossing moeilijker. Een moratorium zolang de meerderheid in gebreke blijft, is de enige correcte beleidsoplossing.

2.1.4. *Tussenkoms van Leo Pieters*

Leo Pieters vindt dat de betere oplossingen in het Instrumentendecreet zullen moeten zitten. Enkele suggesties van het voorstel van resolutie zijn bezorgdheid waard, andere bieden geen oplossing. Zijn partij zal het dan ook niet goedkeuren.

2.1.5. *Tussenkoms van Carina Van Caufer*

Open Vld zal het voorstel van resolutie niet goedkeuren, aldus *Carina Van Caufer*. De droogtecrisis wordt gebruikt om het debat over de ruimtelijke ordening aan te zwengelen, waarbij het enkel gaat over het neutraliseren van percelen, het uitdoeven van zonevreemde rechten, het botweg verbieden van het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden. In de hoorzittingen over de droogte werd echter zowel vanuit academische hoek, als vanuit de gebruikershoek, gepleit voor een systeembenadering. Het komt erop aan het water dat snel afvloeit naar zee, zowat 60 procent van het oppervlaktewater, te verminderen tot 50 of 40 procent. Daarvoor werden er diverse oplossingen gesuggereerd, terwijl sommigen die, vandaag opnieuw, reduceren tot de fetisj van de betonstop. De verhardingsgraad, het ruimtebeslag is bijna 33 procent, maar de infiltratie, het vasthouden van het water, hangt af van de wijze waarop de bodem verhard is. Nog geen 5 procent van de Vlaamse bodem wordt gebruikt voor wonen, terwijl de bevolking de voorbije tien jaar met

meer dan 10 procent is toegenomen. Dat bewijst dat niet een bouwstop maar een bouwshift nodig is. Ook dat is maar een van een palet aan oplossingen.

Bijna 70 procent van de Vlaamse bodem is open ruimte. Gezien het percentage van zijn landbouwgebruik is het relevant dat de landbouwsector partner wil zijn in de systeemaanpassingen. Iedereen weet dat er aandachtspunten zijn die een duurzame aanpak noodzakelijk maken. Het debat verenigen tot een gedeeltelijke betonstop is niet de juiste werkwijze.

Carina Van Cauter betwist voorts de cijfers van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek en studies in opdracht van Natuurpunt. De cijfers van Statbel bewijzen immers dat het bodemgebruik voor wonen de voorbije tien jaar met maar liefst 21 procent is teruggedrongen. Bij vernieuwbouwprojecten komen er op de plaats van 1 woongelegenheden 2,3 woongelegenheden. Er is wetenschappelijk onderzoek nodig om dat precies in kaart te brengen zodat de maatregelen gebaseerd zijn op correcte gegevens. Voorts vindt ze dat de termen woonuitbreidingsgebieden en woonreservegebieden door elkaar gehaald worden. Ze vermoedt dat de indieners van het voorstel van resolutie willen dat er geen woonuitbreidingsgebieden meer worden aangesneden. Dat staat noch in het regeerakkoord, noch in de beleidsvisie Vlaanderen. Er zijn perfect gelegen woonuitbreidingsgebieden die kunnen vervuild worden met minder goed gelegen woongebieden. Dat is een van de instrumenten die in het Instrumentendecreet zal worden geregeld.

Een generiek moratorium is geen goede zaak. De manier waarop de woonuitbreidingsgebieden in de toekomst zullen aangesneden worden, is een punt van discussie. Groepswooningbouw langs een goed gelegen uitgeruste weg in een dorpskern, moet mogelijk blijven. De wijze waarop de aansnijding van de open ruimte gebeurt, in functie van noodzaak, op duurzame wijze, moet overwogen worden, maar mag de kosten voor de gemeentebesturen niet opdrijven. Ook dat de aansnijding alleen maar via ruimtelijke uitvoeringsplannen kan, moet heroverwogen worden. Dat lijkt dan wel een wondermiddel, maar de kostprijs en de administratieve rompslomp zijn soms aanzienlijk.

Zeggen dat er niets gebeurt, is niet juist. Lokale besturen die de vergunningen afleveren, hebben heel wat middelen om op een duurzame manier om te gaan met de omgeving. Zij doen dat ook. Het is niet zo dat er zo maar overal en om het even wat wordt gebouwd. De strategische visie van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen vertaalt zich door naar de lokale overheden, wat een goede zaak is, maar ze pleit voor lokale autonomie. De lokale besturen zijn dat vertrouwen waard. Dat blijkt uit de manier waarop er vandaag vergunningen worden afgeleverd. Uitzonderingen zullen er altijd zijn.

Het Instrumentendecreet is een van de belangrijke onderdelen van het regeerakkoord op het vlak van omgeving. Het parlement heeft de vrijheid gekregen om over het ontwerp van decreet hoorzittingen te organiseren. Die hebben heel wat aandachtspunten blootgelegd waarvoor noch het parlement, noch de regering doof gebleven is. De regering werkt eraan, de leden van de meerderheid krijgen af en toe een stand van zaken. Bepaalde technische aspecten moeten nog op een goede, procedurebestendige wijze worden geregeld. Dat vergt tijd. Beter langzaam en goed, dan overhaast en terug naar af worden gestuurd om procedurele redenen.

Kortom, Open Vld zal het voorstel van resolutie niet goedkeuren, maar is wel partner in de ongetwijfeld noodzakelijke bouwshift en beseft dat het droogteprobleem een systeemomslag vergt.

2.2. Repliek van de indieners

Het moet *Chris Steenwegen* van het hart dat dit dossier nefast is voor het geloof in de politiek. In 2014 heeft hij als directeur van Natuurpunt een artikel geschreven waar het woord betonstop in voorkwam. De aanleiding waren de overstromingen in het Verenigd Koninkrijk. De Vlaamse overheid had toen beslist dat bos dat verdwijnt gecompenseerd moet worden. Iedereen was het erover eens dat Vlaanderen al decennialang de open ruimte op een onverantwoorde manier 'versmost'. De kostprijs voor de maatschappij is al enorm en zal alleen maar stijgen. Kortom, dit voorstel van resolutie zou niet nodig moeten zijn. De politici hadden al lang de ruimtelijke ordening moeten aanpakken. Net als heel veel andere burgers, vindt de spreker dat onaanvaardbaar. Wat de specialisten in de hoorzittingen zeiden, was al veel langer bekend. Iedereen wist ook wat de problemen met het ontwerp van Instrumentendecreet waren. Als de meerderheid haar oplossing snel naar voren schuift, zal dit moratorium niet lang duren en kan er op een betere, genuanceerdere manier met de woonuitbreidingsgebieden omgegaan worden. Kortom, het heeft lang genoeg geduurd, het is een blamage voor het Vlaamse beleid dat het nog niet op een deftige manier aangepakt is.

Een deel van de commentaren van de partijen stelt *Mieke Schauvliege* gerust, een ander deel maakt haar bijzonder ongerust. De N-VA is bezorgd over de woonuitbreidings- en woonreservegebieden. Die partij vindt ook dat er te veel woonreservegebieden zijn en wil gaan voor het behoud van de open ruimte, maar via ruimtelijke uitvoeringsplannen. De opmaak van dergelijke plannen duurt echter langer dan 2021, en houdt dus de goedkeuring van dit voorstel van resolutie niet tegen.

De N-VA en CD&V willen zo snel mogelijk een ontwerp van Instrumentendecreet goedkeuren en willen de PRIAK-regeling en andere achterpoorten afschaffen. Het enige goede aan de vorige versie van het ontwerp van Instrumentendecreet waren net die aspecten. Alle andere voorwaarden en elementen ervan droegen niet bij tot de bouwshift. Daarvoor zijn er immers sturende beleidskaders nodig. Dat zegt de minister zelf.

Wat haar verontrust is dat de meerderheid het nog niet eens is over het ontwerp van Instrumentendecreet. Carina Van Cauter zegt immers iets anders dan Wilfried Vandaele. Het parlement zal dus nog lang wachten op een nieuw ontwerp van decreet. De afdwingbare beleidskaders zijn evenmin op komst. Het voorstel van resolutie is eenvoudig: zo lang beide elementen er niet zijn, stopt het aansnijden van de open ruimte. Dat is geen generiek eeuwigdurend bouwverbod, maar wel een tijdelijke bouwstop voor plaatsen waarvan duidelijk is dat ze niet mogen aangesneden worden.

Carina Van Cauter beweert dat de lokale besturen het goed doen. Dat klopt voor sommige, waarschijnlijk de meeste waar Groen in de meerderheid zit. Het Departement Omgeving heeft in december 2019 de jaren 1995 en 2015 vergeleken: de vergunningen die door de lokale besturen, provincies en de Vlaamse overheid worden afgeleverd zijn niet gebaseerd op een ruimtelijke visie maar op gewestplannen van vijftig jaar geleden. Het klopt dus niet dat lokale besturen het goed doen.

Ook zij zou zich liever baseren op officiële cijfers van het Departement Omgeving, alleen komen die met twee jaar vertraging. Zo lang die er niet zijn, is het nodig te werken met afgeleide cijfers die nu eenmaal negatieve trends weergeven. Er bestaan geen betere cijfers dan die van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek. Carina Van Cauter hanteert gewoon cijfers die de Confederatie Bouw heeft gepubliceerd. Die beschouwen enkel de ruimte-inname voor wonen, niet voor wegen, scholen, sporthallen, werkplaatsen enzovoort. Dat is dus geen faire discussie. Het zou trouwens erg zijn als het deelcijfertje van het wonen in deze tijd nog

zou stijgen. Natuurlijk denkt de bouwsector na over hoe op een kleinere oppervlakte meer wooneenheden te realiseren, maar het zijn de totale ruimte-inname en verharding die tellen. Dat er andere manieren zijn om infiltratie te verbeteren, klopt, er is een batterij aan maatregelen nodig. De allerbelangrijkste conclusie van de droogtecommissie is echter dat er zones nodig zijn waar het water voldoende kan infiltreren en dat het niet zal volstaan om enkel de watergevoelige openruimtegebieden te behouden.

Onderzoek van het departement toont aan dat het niet zo goed gaat, dus is het zaak geen open ruimte meer te laten innemen. Droogteperiodes zijn het nieuwe normaal. De Waterbeleidsnota maakt van het gebrek aan een goede ruimtelijke ordening de hoofdoorzaak van de waterschaarste. Geen tijdelijke stop in afwachting van een deftig beleidskader, is schuldig verzuim. De regering kondigt dat al een jaar aan, in die periode is er 2400 hectare ruimte bijkomend ingenomen, meer dan de helft van de bebossingsdoelstelling van deze regeerperiode. Kortom, elke seconde telt om iets aan de droogte te doen, om de open ruimte te behouden en om natuur en landschap als volwaardig te behandelen in het beleid.

3. Stemming

Ter stemming gelegd wordt het voorstel van resolutie van Mieke Schauvliege, Chris Steenwegen, Björn Rzoska en Johan Danen tot onmiddellijke invoering van de tijdelijke bouwstop op onaangesneden woonreservegebieden, in afwachting van een wettelijk kader om de bouwshift door te voeren, verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Carina VAN CAUTER,
voorzitter

Piet DE BRUYN
Gwenny DE VROE,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

KMI	Koninklijk Meteorologisch Instituut
KU Leuven	Katholieke Universiteit Leuven
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
PRIAK	principiële akkoorden – toestemming tot het ontwikkelen van een woonuitbreidingsgebied